

NOSALTRES ♥ TIBET?

Darrerament, el món viu enganxat al *culebrón* de l'accidentat viatge de la torxa olímpica pel planeta i la campanya de suport al Tibet i boicot als jocs que s'està construint al seu voltant.

Boicotejar esdeveniments esportius no té res de nou, tot i que només Irlanda va boicotejar els jocs més *boicotejables* de l'història: els de l'Alemanya Nazi de 1936. La dramàtica repressió del poble tibetà tampoc és novetat. Fa 50 anys que les autoritats xineses intenten eliminar la seva cultura, tal com nosaltres vàrem intentar amb els indígenes del nou continent. Un no pot evitar preguntar-se què hi ha al darrera de tan de rebombori, precisament ara que els jocs son a punt de començar, perquè...

Si de debò estem tant preocupats per la violació dels drets humans, per què només fem campanya contra la Xina, i no contra els més de 150 països, inclosos el EUA i quasi tots els europeus, esmentats en els informes de les organitzacions que defenen els drets humans?

Si de debò estem tan convençuts de la rectitud de la nostra noble causa, per què els polítics i ONG proposen tan sols boicotejar l'acte inaugural? No serà per por que se'ls acusi de barrejar política i esport, cosa que ja estan fent ara. O potser no s'atreveixen a proposar un boicot total per culpa dels milers de milions en pèrdues (publicitat, drets de TV, vendes de diaris i productes olímpics, viatges, equipament...) que això suposaria pels seus propis països?

Si de debò estem tan preocupats pels pobles oprimits, per què només defenem als tibetans i no fem cas de la persecució que pateixen els karen, els hazara, els pigmeus, els rohingya, els...

Si del que de debò es tracta, com molts afirmaran, és d'aprofitar l'atenció mundial sobre un esdeveniment esportiu per sensibilitzar sobre la violació dels drets humans, per què no vàrem fer el mateix amb el darrer mundial de futbol a Alemanya on van 'jugar' una col·lecció de reconeguts països violadors dels drets humans? O per què no boicotejem la propera cerimònia dels Oscars a Los Angeles, donat que els EUA figuren a totes les llistes de violadors? O és que hi ha violadors bons i violadors dolents?

Si de debò volem donar una lliçó a la Xina per demanar-li que respecti els drets humans, per què només parlem de tibetans i no diem res de la repressió dels uigurs a la Xina occidental? Potser perquè els uigurs són musulmans i això ja no ens fa tanta gràcia com a la colorista i *glamurosa* teocràcia tibetana perfumada de Hol-lywood per Richar Gere i companyia. I per què adorem la teocràcia del Dalai Lama però la teocràcia iraniana, amb el poc *glamour* de l'eix del mal, ens posa la pell de gallina? Potser, de nou, perquè la majoria d'iranians són musulmans? Hi ha teocràcies bones? No era la democràcia el que defeníem?

D'una cosa no hi ha dubte, estem al davant d'una maniobra ben orquestrada per amargar el jocs olímpics a la Xina. Però l'objectiu d'aquesta croada no és ni alliberar els tibetans, ni aconseguir més respecte pels drets humans, ni paralitzar les olimpíades. L'objectiu és aturar com sigui a la Xina.

La campanya anti-olímpica no és més que la continuació de l'operació contra les joguines, les sabates, l'electrònica, i en general el productes xinesos, que va començar ja fa uns anys. Una campanya dirigida per un occident ambiciós que una nit va somiar en envair el mercat xinès per vendre-li tots els nostres productes, i un matí va descobrir que han estat el productes xinesos els que han envaït el nostres mercats.

És tracta també d'una campanya política. A Catalunya sabem molt bé els enormes beneficis d'imatge que unes olimpíades poden donar a un país. Les olimpíades a la Xina són la certificació definitiva, la posada de llarg, del gegant d'orient com a nova potència econòmica, política, militar, esportiva i cultural. Els poders tradicionals, amb els EUA i Europa al capdavant, fan el possible

per resistir l'emergència d'Àsia. Bush i Sarkozy no poden permetre que la Xina organitzi uns jocs olímpics amb èxit.

Així, occident utilitza als populars tibetans per disfressar una campanya que només persegueix el desprestigi polític de Pequín i un boicot econòmic a la Xina. I, malauradament, molts mitjans de comunicació, ONG i ciutadans cauen de quatre potes en el parany i col·laboren en una maniobra que farà molt de mal al poble tibetà. Perquè quan les olimpíades s'acabin, els tibetans pagaran el que hem fet amb una repressió encara més salvatge. Quan, acabats el jocs ens oblidem d'ells, com ens vam oblidar de les un dia tan de moda dones afganeses sota el burka, els tibetans pagaran el preu de la nostra ingenuïtat moral i el nostre aventurisme humanitari.

L'estratègia més intel·ligent i beneficiosa pel poble tibetà es donar suport a les olimpíades xineses i fer el possible per a que siguin un èxit. El Dalai Lama, unes de les poques veus coherents en tot aquest sarau, ho sap molt bé i per això està contra el boicot i vol que els jocs se celebrin en pau. Però nosaltres, som mes tibetans que el Dalai Lama.

Jordi Raich.

Escriptor.

www.jordi-raich.com

Apr 08